

- 2) Otrais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — selektivitātes neesamība

Prasītājas skatījumā neesot nedz selektivitātes *de iure*, nedz *de facto*. Pat ja pieņemtu, ka ÖSG 22. panta c) punkts ir pamats atkāpei no references sistēmas, tad šāda atkāpe šķiet esam pamatota ar ekostāvas atbalsta sistēmas loģiku un iekšējo uzbūvi.

- 3) Trešais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — pilnvaru nepareiza izmantošana

Ja tomēr apskatāmais pasākums tiktu atzīts par valsts atbalstu, tad uz to prasītājas skatījumā attiektos Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides jomā. Katrā ziņā varot vilkt paralēles starp pieteikto izlīdzinošo maksājumu saskaņā ar ÖSG 22. panta c) punktu un noteikumiem par Kopienas tiesībās noregulētu enerģētikas nodokļu samazinājumu vērtējumu saskaņā ar pamatnostādņu 4. nodaļu; regulējums par izlīdzinājumu tādējādi tiktu apstiprināts, pamatojoties uz šāda veida analogiju. Paralēli pamatnostādņu piemērošanai pēc analogijas apdomas vērtā būtu arī analogija Vispārējās grupu atbrīvojuma regulas 25. pantam.

- 4) Ceturtais pamats: Eiropas Komisijas pausta nevienlīdzīga attieksme pret vienādām situācijām no konkurences viedokļa

Prasītājas skatījumā rodas jautājums, kāpēc salīdzināmas situācijas no konkurences viedokļa — šeit tiek norādīts uz salīdzināmību starp ÖSG un Vācijas Atjaunojamās enerģijas likumu, it īpaši saimniecisko un konkurences seku kontekstā — acīmredzami tiek vērtētas atšķirīgi. Tas šķiet nesaderīgi ar vispārīgo vienlīdzīgas attieksmes principu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-120/07 Strack/Komisija 2011. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Curral un B. Eggers)

Otrs lietas dalībnieks: Guido Strack (Ķelne, Vācija)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-120/07 Strack/Komisija;

— piespriest abiem lietas dalībniekiem segt katram savus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību pārkāpums, interpretējot Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — “Civildienesta noteikumi”) V pielikuma 4. pantu.

Pirmkārt, Civildienesta tiesa, pārkāpjot Savienības tiesības un pastāvīgo judikatūru, ir interpretējusi Civildienesta noteikumu V pielikuma 4. panta pirmo daļu tādējādi, ka tas neregulmen- tējot atvaļinājuma prasījumu pārcelšanu ilgās slimības gadījumā.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību pārkāpums, no tiesību viedokļa kļūdaini nosakot Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta piemērošanas jomu un tiesiskās sekas.

Otrkārt, tā, pārkāpjot Savienības tiesības, un bez pamatojuma ir kļūdaini interpretējusi arī Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta piemērošanas jomu tādējādi, ka iestādēm ir vispārējs pienākums nodrošināt darbiniekiem attiecībā uz darba apstākļiem saistībā ar veselības aizsardzību vismaz direktīvās, kas izdotas atbilstoši LESD 153. pantam, noteiktos standartus. 1.e panta 2. punkta, kas tika ieviests saistībā ar 2004. gada reformu, mērķis ir vienīgi novērst robu, ko radīja tehnisko noteikumu par darbinieku veselības un drošības nodrošināšanu iestādēs neesamība Civildienesta noteikumos (piem., ugunsdrošība, bīstamas vielas, ventilācija, ergonomija u.c.). Tagad Civildienesta noteikumi ļauj piemērot minimālos tehniskos standartus, kas paredzēti direktīvās vai, attiecīgi, valsts tiesībās transponētajās to normās. Tiesību norma var attiekties uz darba nosacījumiem, ko izsmēloši ir reglamentējis Civildienesta noteikumu izdevējs attiecībā uz atvaļinājuma pārcelšanu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, bet tai tas nav obligāti. Izdarot šādu secinājumu, Civildienesta tiesa ir pārkāpusi ne tikai attiecīgās Civildienesta noteikumu normas un Vispārējās tiesas judikatūru, bet arī tiesiskās drošības principu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota procesuāla kļūda.

Treškārt, Civildienesta tiesa esot pārkāpusi procesuālās tiesību normas, pēc savas iniciatīvas pirmo izvērtējot prasības pamatu par Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta pārkāpumu un *de facto* atņemot spēku Civildienesta normai, lai gan netika izvirzīts iebildums par prettiesiskumu un Eiropas Savienības Padomei un Parlamentam nebija iespējas iestāties lietā.